

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek	Osztályozás	381.631
		Tárgy	
Szerző	Cím	Hely	
		Idő	" 7974 "
Forrás:	Budapesti hírlap	Személy	
		Helyszám	
Bp. (Hely)	1914 1/28 (Idő)	(Köt. v. füz.)	

FŐVÁROSI ÜGYEK.

— **Drágább a kenyér.** A mit ezen a helyen már hónapok óta jósolunk, a fővárosi kenyérgyár múlt őszi áremelésével kapcsolatosan, az ma bekövetkezett. A budapesti pékek többsége ma különként két fillérrel emelte föl a kenyér árát. Az áremelést két körülménnyel okolják meg a pékek. Az egyik ok az, hogy a malmok üzemének korlátozásával a legutóbbi hat hét folyamán átlag 4.5 koronával drágult meg a liszt. A másik ok pedig az, hogy a legutóbbi liszttermelés nyolc-tíz százalékkal bír kevesebb vizet lekötni, mint a rendes évjáratok lisztfajtái. A liszt áremelése valóban elkövetkezett, ellenben a vízfölvevő-képességet a burgonyával dolgozó pék bizonyos határig bármely lisztfajtánál fokozhatja. A burgonya összetételében ugyanis 75 százalék a vztartalom s egy kiló pesti pékkenyérben éppen a burgonya jóvoltából 540 gram víz van, azonkívül 100 gram burgonyaliszt és csak 360 gram tulajdonképpeni gabonaliszt. A pesti vevő tehát inkább vizet, mint táplálékot kap a pénzéért, mikor a pékkenyeret megveszi. A főváros, a midőn a Kenyérgyárat alapította, ezen az állapoton akart versenyével segíteni és pedig két irányban. Egyfelől abszolút értelemben szállította le a kenyér árát a különkénti ár limitálásával, másfelől a kenyér kvalitásának megjavításával relative is segíteni igyekezett a fogyasztó helyzetén. Így hatott közre kétség-telenül a főváros a kenyér árának és minőségének megjavítására, féken tartva a nagyvárosok lakóira folyvást leselkedő pékuzsorát.

A pompásan indult árszabályozó verseny azonban egyszerre csak megbénult. Látszóan egészen jelentéktelen körülmény volt ennek az oka. Az áru-

sítás rendszerében teljesen bevált iránytól eltért a főváros. széttagolta azt, a mi addig egységes volt s ábból a föltevésből indulva ki, hogy az árusító helyek számának szaporítása egyúttal a forgalmat is fokozni fogja, rést tört egy jól bevált kereskedelmi rendszeren. Az eredmény a reméltnék éppen az ellenkezője lett. Azzal szemben, hogy az új rendszerrel a kenyérgyár mindennemű rezsiköltsége tekintélyesen növekedett, a bevétel jelentékenyen csökkent. Ezen a ponton meg kellett volna azonnal érlelődnie annak az elhatározásnak, hogy a régi rendet vissza kell állítani. Sajnos, nem ezt tette a főváros, hanem az árusító helyek további szaporításával csak növelte a hanyatlást. Ekkor következett aztán be a legvégzetesebb hiba. Az orvoslást ott kereste a város, hogy a kenyér súlyán kezdett takarékoskodni, a mi ellen igen sok panasz érkezett, azután a kenyér kvalitásának megromlása és végül a kétfilléres őszi áremelés következett. Ez aztán végképp megrontotta a kenyérgyár forgalmát, s ennek tudható be, hogy szeptember óta mostanig a kenyérgyár termelése heti 210 ezer kilóról 150—160 ezer kilóra esett vissza! Ez a valódi oka és semmi más annak, hogy a kenyéruzsora is fölütötte fejét sok év után Budapestben. A kenyérgyár versenyétől nem félnek többé a pékek s most már azt is tervezik, hogy a kenyér árának emelését nyomon kövesse a fehér sütemény megdrágítása is. Azt hisszük, hogy a legjobb indulattal a főváros élelmiszervállalkozása iránt, egyebet nem tanácsolhatunk, mint hogy az illetékes ténnyezőknek azonnal vissza kell térniök az elhagyott régi kereskedelmi és üzemi bázisra. Sőt tovább meggyünk: a fővárosnak azzal kellene felelnie a pékek áremelésére, hogy visszaállítja az őszi árakat. Kétfilléres árleszállítás semmi esetre sem tévesztené el hatását! Ha pedig ennek az az akadálya, hogy a börzén a gabona árával meg nem okolható liszt-drágítás folyik, a főváros nyuljon belé energikus kézzel a néptáplálkozás egyik legfontosabb ágazatába s külföldi mintára egészítse ki a kenyérgyár új alapra fektetett üzemét községi malom létesítésével.